

«ԱՐԴՆԱ»Ի ԼՈՒՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Բարեպաշտ Տիրացու մը կը հարցնէ.

1) Ինչո՞ւ մեր մօտ Զատկէն ետք 40 օրեր կը առէ Ուստիքի միջացը, մինչ Յունաց մօտ միայն 8 օրեր, յնոր կիրակի:

2) Ինչո՞ւ Յինանց միջացի Շաբաթ երեկոներուն Մաղկագարդի շաբականներ կ'երգուին մեր Եկեղեցւոյ մէջ։

1) Աւետարանին մէջ (Մատթ. Թ. 15) կը կարդանք թէ երբ Յովհաննէսի աշտակաբաները Յիսուսի կը հարցնեն թէ ինչո՞ւ իր աշակերտները պահը չեն բաներ, մինչ իրենք կը պահնեն, Ան կը պատասխանէ. «Միթէ կարելի՞ է որ հարսնիքին տղաքը սուր պահնեն, քանի որ փեսան իրենց նետ է» բայց օրեր պիտի գան, «որ փեսան իրենցմէ վերցուի. այն առեն ծօմ պիտի պահնեն»։

Արդ, նկատելով որ Յիսուս իր հրաշտակա Յարութենէն ետք 40 օրեր մնաց երկրի վրայ, յաճախակիորէն հանդիպեցաւ իր աշակերտներուն և ապա միայն քաժնուեցան անանցմէ մարմագէս, մեր Եկեղեցին յարմար նկատած է որ Չորեշարթի և Ուրբաթ օրերու պահնեցողութիւնը վերսկսի Համբարձման տօնէն յետոյ միայն։

2) Ս. Գրական մեծ դէմքերն ու դէպքերը ինչպէս մեր՝ այնպէս ալ տարրեր Եկեղեցիներու մէջ տարւոյն ընթացքին մէկէ աւելի անգամներ յիշատակելը սովորական երեսոյթ է. Այսպէս, Յովհաննէս Մկրտչի նուիրուած Երկնաքաղաքացինց շարականը կ'երգուի տարւուն Շաբաթ օրերուն գրեթէ կէսին՝ իրեւ Համբարձի շաբական, մինչ Վրիստոսի Աշեղութիւնը Աւրբաթ՝ իսկ Յարութիւնը կիրակի օրեր կը փոտերգուին։ Աւստի, պատշաճ գտաւուած է որ մեր Տիրոջ Երաւողէմ յաղթափան մաւաքի յիշատակը պահացուի, բացի Մաղկագարդի և Երկրորդ Մաղկագարդի կիրակինքն, անոնց միջև ինկող Յինանց միջացին նաև, ուր Շաբաթ օրեր իրը Համբարձի փոխն ի փոխ կ'երգուին Ալր վերօքինիւն և Քթագաւոր Դուռվաշլ՝ տօնին շաբականները, —

ՑԻՍՈՒ ՏԱՐԻ ԱՌԵՎՈԵՐՈՒՍԱԼԵՄ - ԱՆԹԻԼԻԱՍ

Ս. Աթոռոյո Սրբազն Պատրիարք Հայրը Յունիո 17ի ԲՀ. օրը, գաւազանակիր Տ. Եղիշէ Վրդ. Տէրութեամբ, յանկարծ մեկնեցա Գէրութիւր, և դարձաւ ամսոյն 24ին ԲՀ. օր։ Ն. Ամենապատառւթիւնը տրամախառն ուրախութեամբ էր որ ուղևորեցա դէպի Կիլիկիան Հայրապետանութ՝ Անթիլիաս, Ուրախութեամբ՝ որովհետեւ կիլ. Դպրեվասուց ընթացքը պատկուած էր գեղեցիկ յաջողութեամբ, ձեռնտղրութեամբը եօթ սարկաւագներու, որոնց երկութը (Տ. Զարեհ Փայտալեան և հետագային՝ Կտորդիկոս) — և Տ. Դիերենիկ Փոլատեան, երկուքն ալ վազամեռիկ — Մ. Խ.) կուսակրօն քահանայութեան վեղար զգեցած էին ի վերջոյ, իսկ արամութեամբ՝ վասնզի ։ Մ. Աթոռակից Տ. Բարգէն Վեհին դարձեալ հիւանդացած և հիւանդանոց փոխադրուած լինելու ըուրը իսոր վիշտ պատճեռած էր իրեն և բավանդակ Միաբանութեան։

Իսկ ձեռնադրեալ արհաւագաց և արելայից վերաբերմամբ, Մ. Պատրիարք Հօր սացած պատուրութեանը քաջալեւրական է զած շատ. Տ. Շահէ Սրբազնի (Գառապարեան, Մ. Խ.) աղդիւ նկարագրին բարի աղդեցութեանը շնորհիւ զարգացած պատուական երիտասարդներ են անոնք։ — Կարելի է ըսել թէ նորանաս այս սերունդին կազմութեամբը կիլիկիոյ նժդէն Բթուց վերածնաթեան մացուր արշաւոյց մըն է որ կ'ողջանէ վեհ. Տ. Սահակ Կտորդիկոսի հայրական հավանիքն ներքէ, իր պատուական Աթոռակիցին՝ վեհ. Տ. Բարգէն Կտորդիկոսի Կորովամիտ առաջնորդութեան և Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպոսի արթուն և խզամեր Հանասիրութեան շնորհիւ։

(«Սիսն», 1985, Թ. Յարի, Յուլիս, Կ. թ 226):